

CAMPING
GAST #1

Marjoleine Tel, auteur van het boek *Campinggeluk*, beschrijft acht kampeertypes die iedereen wel herkent.
Eerste aflevering:

de burgemeester

Zodra je met de caravancombinatie of je tot de nok volgestouwd de auto de camping oprijdt, zie je hem: Willem. Alsof hij de slagbomen eigenhandig voor je heeft opgezet. Liefst zou hij dat ook gedaan hebben. Want Willem beschouwt zichzelf, op de eigenaren na dan, als de belangrijkste persoon van de camping. Hij staat er al tientallen jaren, altijd op dezelfde plek.

Als jij een staanplaats uitkiest voor je mobiele huisje, kijk je naar dat royale grasveld ver weg van alle drukte. Of kies je juist die fijne nummer 103 vlakbij de speeltuin zodat je de kinderen vanuit je luie klapstoel in de gaten kunt houden. Kopje koffie erbij en af en toe een blik boven je magazine uit, wie maakt je wat.

Ooit, lang geleden, maakte ook Willem dit soort keuzes. Maar sinds hij zijn edele hoofd vrijwillig door de ambtsketen stak, houdt Willem het overzicht. Daarom vind je hem op die ene plek waar je altijd langs loopt. Of je nu broodjes gaat halen, moet plassen of een was wilt draaien.

Willem ziet alles, nou ja... bijna alles. In al die jaren heeft hij zijn staplaats namelijk beetje bij beetje uitgebreid met onder meer een illegaal avondzonterrasje aan de achterkant van zijn caravan – alle privacy! – om met de notabelen van de camping de lopende zaken door te spreken. Er leeft of speelt altijd wel iets dat de aandacht verdient en vooral in het hoogseizoen kunnen de gemoederen hoog oplopen. Het is lastig om ieders belang te behartigen. Het gebeurt dan ook weleens dat zo'n besloten raadsvergadering ontaardt in luid gekrakeel dat ver over de camping draagt. Uiteraard staat Willem hierboven, hij laat zich allang niet meer meeslepen in kwesties als de zoveelste stageldverhoging, die eeuwige puberoverlast of de komst van glampingyurts die de zelden ge-

bruikte jeu-de-boulesbaan zullen verdringen.

Op een vijfsterren-kampeerresort met eindeloos vermaak heeft Willem meer aan zijn hoofd dan op een kleine boerencamping met een handjevol educatieve geitjes voor de kinderen. Maar elke burgemeester vat zijn functie op de camping serieus op. Het vormt de drijfveer om ieder weekeinde of soms zelfs het hele seizoen met vrouwlief naar de caravan af te zwaaien. Daardoor worden thuis weleens feestjes overgeslagen, het is niet anders. Zijn familie en vrienden zijn overigens van harte welkom op de camping langs te komen. Wel even van tevoren melden, want Willem heeft veel omhanden.

Als passant heb je meestal weinig met Willem te maken. Hij gunt je een plekje op zijn camping nadat hij jou, je gezin en je kampeerbedoeninkje heeft ingeschat en een risicoanalyse heeft gemaakt. Heb je levendige kinderen en/of een hond, dan wil Willem nog weleens direct preventief optreden. Wist je bijvoorbeeld dat kinderen onder de zes jaar slechts onder begeleiding van een volwassene gebruik mogen maken van het sanitair? En na tien uur is het hier écht stil. Bij deze hoor!

Kom je vaker op zijn camping, dan kun je meestal niet meer om Willem heen. Mocht je dat überhaupt willen. Want Willem mag de touwtjes officieel niet in handen hebben, hij zorgt wel dat de scheerlijnen onder alle weersomstandigheden strak gespannen staan. De campingdirectie is maar wat blij met Willems extra ogen en oren. Zijn zonneterrasje en z'n soms ietwat nadrukkelijke aanwezigheid worden daarom stilzwijgend gedoogd. Laat je dus niet weerhouden om hem te groeten, elke keer als je langsloopt. Dan word je opgenomen in de échte gemeenschap en heb je een zorgeloze vakantie! *

'Heb je levendige kinderen? Willem wil weleens preventief optreden'